

Vi er da nødt til at acceptere, at regeringen gennem den politik, den har ført i forbindelse med byfornyelse, har accepteret nedlæggelse af utallige lejligheder, som ville være egnede.

I Boligudvalget har vi et grelt eksempel, som vi alle husker. Det er Ahornsgade 10 her i København, hvor man altså ikke kunne lade et baghus stå og derved reducerede antallet af mindre lejligheder med 13.

Hvis ministeren er enig i, at man skal bibeholde nogle billige lejligheder, skulle man prøve at se på nogle af de områder. Jeg kunne da også anbefale ministeren at være lidt mere velvillig over for at fjerne den paragraf, der gør det muligt for kommuner og andre offentlige myndigheder at omdanne gode beboelseslejligheder til erhvervslejligheder og godkende sig selv til dem. Det er ikke særlig flatterende.

Set med Fremskridtspartiets øjne er det sådan, at der er to grupper. Der er den gruppe, som kan være i en individuel lejlighed, og som vi naturligvis bør skaffe en sådan mindre, individuel lejlighed, og der er den anden gruppe, som ikke nødvendigvis er i stand til at være der. Vi kan ikke acceptere, at fordi distriktspsykiatrien er løbet af sporet, skal de syge gå rundt som hjemløse i gaderne.

I den forbindelse vil jeg godt nævne et projekt, som Aalborg Kommune har stået for. Det er ikke så tit, at jeg finder anledning til at rose netop Aalborg Kommune rent boligpolitisk, men her vil jeg gerne gøre det.

Man har uden for Aalborg lavet en skurby til hjemløse som et alternativ til herbergerne, og det er rigtige boliger. Der findes ikke en masse regler derude. Man har en social vicevært, og man kan uden større problemer have hund, lave bål og sågar drikke, hvad man vil, uanset hvilken procent det indeholder. Der er nogle regelsæt, men disse mennesker føler sig hjemme dér. De er ikke til gene for nogen som helst, og det burde faktisk være en pligt for enhver kommune at lave noget tilsvarende.

Jeg vil anbefale boligministeren at invitere Boligudvalget på en tur til Aalborg for at se skurbyen. Vi har utrolig mange tomme flygtningelandsbyer stående rundt omkring i Danmark, som med meget kort varsel kunne indrettes på samme måde.

Som oplysning kan jeg sige, at 16 m² dér med adgang til bad og køkken kun koster 1.500 kr. og giver berettigelse til boligstøtte, mens en plads på Sundholm på 9 m² koster 1.800 kr. Det er for den gruppe, som simpelt hen ønsker det

fællesskab, men som har meget svært ved at blive puttet ind i en opgang.

Jeg håber også, at SF vil være med til at se på den slags utraditionelle løsninger, så vi ikke partout skal have alle mennesker strikket ind i en almindelig lejekontrakt og bo med et husordensreglement, hvor der hverken må være kanarifugl eller skildpadde.

Vi vil gerne have de individuelle løsninger, som passer til de menneskers behov og til deres pengepung, og det synes vi at Folketinget i enighed burde finde sammen om, for vi kan simpelt hen ikke være bekendt at have de mange, mange, mange mennesker gående hjemløse.

Så er der et reelt problem, som jeg vil bede boligministeren om at tage fat i. Det kan ikke passe, at vi har et teknisk problem, som gør det umuligt for en hjemløs at få en bolig, nemlig det, at når man ikke har en fast adresse, og det har man ikke, når man bor på Sundholm eller et andet herberg, kan man ikke blive skrevet op til en bolig, eller man kan ikke få en fraflytningsattest fra det ene folkeregister og blive tilmeldt et andet. Et så teknisk problem må vi kunne løse her i Folketinget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Vi mener i Kristeligt Folkeparti, at SF her har fremsat et væsentligt forslag, idet SF behandler nogle problemer, som der ifølge det, jeg kan høre under debatten, er bred enighed om i Folketinget at vi må arbejde på at løse bedre, end vi har magtet at gøre det indtil nu.

Om SF så lige i enhver henseende har fundet de vises sten, må jo undersøges nærmere under udvalgsarbejdet. Når man f.eks. under det første operative punkt taler om, at man skal have mærkning af et antal boliger, der specielt er forbeholdt de hjemløse, sindslidende, misbrugere og folk fra Kriminalforsorgen osv., ved jeg ikke, om det er sagen.

Jeg kan forstå, at man har været med Boligudvalget i Rotterdam, og at det er dér, man har fået den idé. Jeg var ikke med på den tur, så jeg må i hvert fald høre lidt om baggrunden for det. Hvad var det, man konkret ville løse i Rotterdam? Var det helt det samme som det, SF vil løse?

Der er også nogle andre ting, vi gerne vil have undersøgt nøjere i udvalget, men vi er meget optaget af de samme problemstillinger, som SF her berører, og vi må se på, hvad vi kommer frem til under udvalgsarbejdet.